

Songül Hatun

— Mikail Dede · 08 Nisan 2016

Boş ver, geç bunu, eski hikaye.
Açıkçası yaramadı bir işe sevdan.
Zaten sevmeyene saygı, ahmaklık.
Ağlama, gerek yok, Mevla kerimdir...

Desen de Ah/Vah/Ah, çok geç artık.
Alçaklar yüksekte olursa, sonuç vahim.
Sevdim dersin, sonra olursun fırıl fırıl dönen dolap.
Aşık olana bu yakışır mı...

Aşıksın kuşkusuz, zira kime haberin yok.
Allah, Allah deseysin, içtenlikle inanırdım.
Derdinin dermanı bende derdim.
Dersin, keşke sana yar ebedi olsaydım...

Bana olur muydun yar, orası meçhul.
Be fırlıdak kadın, be Songül hatun.
Bu yalan dünyaya mühür mü vurdun?
Bu yalan dünyaya tutuldun, kaldın...

Ben Allah'ın garip kuluyum.
Be kadın, övün, övün kendinle.
Bende bıraktığın yaralar, üstün başarı nişanı.
Bilmiyorsun aşk nedir, bir bilene danış...

Bu işin sonunu sorarsan,
Bana sorma, giden sensin.
Boşuna ağlama.
Bu timsah gözyaşıyla dağların karı erimez...

Bağlama olup şarkılar söyleyen artık kim duyar
Çek git, çek git, işine gelince dön gel, dön gel
Çek git güzelim, bu nazını artık çekemem
Çıkardın işin suyunu, yanlış sen en başından...

Çıktım borçlu, selam vermeden gayri tutma beni
Çok yollarını gözledim, gözledim
Çek git artık karşımda inil inil inleme
Derdim zaten çoktur, sana mı yanayım...

Dinle, sana bir nasihat edeyim;

Derim ki yalan aşkın sende kalsın
Dönme dolap gibi, gayri başka kapıda dönersin
Dost bile kalamayız, dost olmaz bana hainden
Duysun bu sözlerimi
Anmasın bir daha adımı...

Boncuk gözlü yar, sonunda yalan oldun
Felek ayırdı dersin bizi, bizi senin manyaklığın ayırdı
Gam gayri seni terk eylemez, hadi yolun açık olsun
Geçti artık bu kervan, ardına takılmaya gerek yok...

Hadi yürü, yürü, yolun uzun, anca gidersin gülüm, gülüm...